

vetustis membranis reperit, addidit & explicuit, non intellegas simpliciter ponens. Varietas hæc delectat. Nec *stulus* ingratus erit; cuius inæqualitatem facillè videbis. Modò enim arcum intendit, modò remisit uterque. An *Erbenius*, expunctis durioribus vocibus, vel excisis aut collutulatis nonnullis, uti fit, aptiores nitidioresque aliquando substituerit, divinare nequeo. Candorem virorum ex eo cognosces, quòd vitia Ordinis & Cleri sui, *luxum* putà, *socordiam*, *odium* &c. mordaci raserint vero, & in colligendis ac servandis antiquitatibus seduli fideque tuerint. At quis, rogas, *Erbenius* fuit? etiam Huxariensis, Pastor olim *Thallebiensis* prope *Franckenhusam*, in Comitatu *Schwartzburgico*, per unum annum, deinde *Gichenburgensis* in eodem Comitatu quinque annis, postea in patria sua sex annis ad *D. Kilian*,. cuius beneficio & liberalitate anno MDLXIV. Art. Lib. Mag. creatus est in illustri Universitate *Marburgensi*: porrò Superintendens generalis *Alefeldia* in agro Brunsvicensi sex annis, præterea Pastor *Crucisburgi* ad Vierram per triennium ferè. Demum *Erfurti* in æde Prædicatorum decem annis, ubi anno MDLXXXVII. in Domino obdormivit, ut ex sermone ejus funebri, à *D. Joh. Gallo* recitato, & excuso per *Joannem Beckium* anno MDLXXXVII, latius vidi. Stilo & voce claruit Vir eruditus. Circa annum MDLXIII. venisse videtur *Huxariam*. Symbolum defuncti, à se ipso factum, hoc est:

Alta perant alii, sine magni, & maxima spirent,

me Deus ex animo, quod velit, esse volo.

Sic quod me esse velis, sum, vires, Christe ministra,

& quâ sorte premor, fors levis omnis erit.

Epitaphium ipse sibi scripserat undecim ferè annis ante excessum *Crucisburgi*:

Erbenius jaceo hic ego carne: anima incolit astra:

te docui, Christe, in te sum confisus, & alio

pecto-

